

ήσαν ἀλήθεια. Βρισκόμασθε πρό ενός τρομακτικού μυστηρίου, πρωτοφανούς για την ανθρωπότητα.

Ζαναγυρίσαμε ἀμίλητοι και συγκινημένοι στη θέσι μας. Κρυφθήκαμε πάλιν καλά κι' ἐπεριμέναμε. Μερικά λεπτά ἐπέρασαν. Έξαφνα ὁ Βάν Έλισγγ ἄπλωσε τὸ χέρι του σάν νά ἤθελε νά μᾶς ἀναγκάσῃ νά ἡ βγάλομε λέξι και ψιθύρισε.

— Σῶσον !
Έπροσεξαμε τότε και εἶδαμε πρός τὸ βάθος τοῦ νεκροταφείου μιὰ λευκὴ σκιά νά προχωρῆ μέσα στο σκοτάδι. Ήταν κάτι δυσδιάκριτο ἀκόμη, σάν ἄνθρωπος λευκοφορεμένος. Ρίγη ἀνατριχίλας διέτρεξαν τὰ σώματά μας. Ένας ἀλλόκοτος φόβος μᾶς κατέλαβε. Τι ἦταν αὐτὸς ποὺ πλησίαζε πρός τὸ μέρος μας ;
— Ὁ Κουίνου Μόρρις ψιθύρισε μέσα στὰ δόντια του.
— Χίλιοι διαβόλοι ! Ὁμὰ σηκωθῶ !...

Ὁ Βάν Έλισγγ ἔσκω ἀπλωσε τὸ χέρι του και τὸν συνεχρότησε, ἐνὼ μὲ τὸ δάχτυλο στὰ χεῖλη τοῦ ἐπέβαλε σιωπῆ.
Έκάμαμε ὑπομονή. Ἀκουσα τὸν Ἀρθούρο κλάϊ μου νά ἀναπνέῃ μὲ δυσκολία σάν νά τὸν εἶχε καταλάβει δύσπνοια.

Ἡ λευκὴ σκιά προχωροῦσε ἀθόρυβα, σάν νά μὴ πατοῦσε τὴ γῆ. Έφτασε περὶ σιμὰ και τότε τὴν διακρίναμε καλά. Ήταν μιὰ νέα λευκοφορεμένη. Μιὰ νέα ντυμένη ὅπως ἀκριβῶς στολίζουν τοὺς νεκρούς. Στὴν ἀγκαλιά της κρατοῦσε ἕνα βρέφος. Εἶχε σκυμένο τὸ κεφάλι της πρός αὐτὸ και δὲν κατορθώσαμε νά διακρίνομε τὴν μορφή της.

Ποιά ἦταν ; Ἡ Λουκία ; Εἶχαμε ἀμφιβολίες και περμέναμε. Έξαφνα τὸ βρέφος ποὶ κρατοῦσε στὴν ἀγκαλιά της ἄφησε ἕνα ἀνατριχιαστικὸ κλαθμῆρισμα, σάν νά πονοῦσε.

Ἡ καρδιές μας εἶχαν σταματήσει !...
Τέλος ἡ νέα σήκωσε τὸ κεφάλι της και διακρίναμε τὸ πρόσωπό της. Ναι, εἶδαμε τὸ πρόσωπό της και ἡ περὶ παγερά φρίκη μᾶς κατέλαβε.

Ήταν ἡ Λουκία !
Ἡ Λουκία ζωντανή, ἐκεῖ καταμεσῆς τοῦ Νεκροταφείου !

Ἡ Λουκία μ' ἕνα βρέφος στὴν ἀγκαλιά της !
Θεέ μου ! εἴμασθε ζυπηνητοὶ ἢ ὄνειρευόμεθα ;

Ὁ Ἀρθούρος ἔκαμε μιὰ ἀπότομη κίνησι, ἔτοιμος νά σηκωθῆ ἔπάνω και νά τρέξῃ σιμὰ της. Ὁ Βάν Έλισγγ πρόφτασε και τὸν κράτησε.

Παρήλθον ἔτσι μερικά δευτερόλεπτα. Μερικά δευτερόλεπτα τρόμου φρικτοῦ και καταπληξῆος ἀπεριγράπτου.

Κυττάσαμε τὴν Λουκία χωρὶς νά μᾶς βλέπῃ. Έπουράνε Θεέ ! Πόσο εἶχε ἀλλάξει. Τὸ πρόσωπό της δὲν εἶχε τὴ γωνιότη του γλυκύτητα. Ἡ ὄψις της δὲν ἦταν συμπαθῆς, ὅπως τὴν γνωρίζαμε. Δὲν ἔλαμπε στὰ μάτια της ἡ ἀδωσύτης. Διατηροῦσε ἀκόμη τὴν ὀμορφιά της, ἀλλὰ μιὰ ὀμορφιά διαβολικῆ, γερμῆ σκληρότητα και μοχθηρίαν. Τὰ μάτια της φεγγοβολοῦσαν σατανικά. Τὰ χεῖλη της ἦσαν κόκκινα και φιλήδονα !

Έσφιξα γιὰ μιὰ στιγμή τὸ χέρι τοῦ Ἀρθούρου και πρόσεξα πῶς ἦταν παγωμένο.

Ἡ Λουκία δὲν μᾶς εἶχε ἀντιληφθῆ. Κρατώντας τὸ βρέφος στὴν ἀγκαλιά της κύτταζε μιὰ στιγμή γύρω της, μέσα στο σκοτάδι, κι' ἔπειτα τοιμάστει νά βαδίσῃ πρός τὸ κενετῆριό της.

Τί θὰ ἐκάμαμε ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ; Στεκόμασθε ἀκίνητοι, συγκρατοῦντες τὴς ἀναπνοές μας και περμέναντες νά δώσῃ τὸ σύνθημα ὁ Βάν Έλισγγ.

Ὁ καθηγητῆς στεκόταν ἀτάραχος πίσω ἀπὸ τὸ κορμὸ ἐνός δένδρου. Ἡ θεα τῆς Λουκίας δὲν τοῦ ἔκαμνε ἐντύπωσι. Τὰ ἐπεριμέναμε ὅλα αὐτὰ και ἤξευρε πῶς θὰ συνέβαιναν ἔτσι ἀκριβῶς.

(Ἀκολουθεῖ)

Η ΑΞΙΑ ΤΩΝ ΒΟΞΕΤΡΥΧΩΝ

Οἱ ἀρχαῖοι ἀπέδιδαν μεγάλην ἀξίαν εἰς τοὺς βοστρύχους τῆς κόμης των. Ἀφιέρωναν λοιπὸν αὐτοὺς μὲ εὐλάβειαν εἰς τοὺς θεούς, τοὺς ἥρωας και τὰς σκιάς των ἐφομένων αὐτῶν. Επὶ πλέον πολλὰς φορές ὀραζόντο ἐπὶ των βοστρύχων των και κρατοῦσαν ἀσθηρῶς τὸν ὄρκον των. Ὁ Κωνσταντῖνος ὁ Πρωγόνάτος ἔστειλεν ὡς δῶρον εἰς τὸν Πάπαν τῆς Ρώμης Βενέδικτον Β' μερικὸν βοστρύχον ἀπὸ τὰ μαλλιά των τέκνων αὐτοῦ. Ἐπίσης κάποιος ἀπὸ τοὺς βασιλεῖς των Βουλγάρων ἄφησεν ἀντὶ ἄλλου ἀφιερώματος εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ἁγίου Πέτρου τοὺς βοστρύχους τῆς κεφαλῆς του !

Οἱ μοναχοὶ ὄταν ἐκουρεῖοντο, ἀφιέρωναν εἰς τὸν Ὑψιστον τοὺς βοστρύχους των. Ἐπίσης ἐθεωρεῖτο ὡς μόνον ἁμάρτημα τὸ ὅποιον ἐτιμωρεῖτο μάλιστα διὰ προστίμου 1800 δραχμῶν, τὸ κόψιμον των μαλλίων νεανίου ἢ μερακίου, ἄνευ προηγουμένης συγκαταθέσεως των γονέων του. Ὡς μεγίστη ὀσαύτως ἕβρις ἐθεωρεῖτο τὸ νά ἐγγίξῃ κανεὶς μὲ τὸ χέρι τὴν γενειάδα ἐτέρου τινός. Τέλος οἱ κατηχούμενοι και ὑπὸ μετάνοιαν εὐρισκόμενοι ἁμαρτωλοὶ χριστιανοί, οὔτε ἐξυρίζοντο, οὔτ' ἐκτενίζοντο ποτέ!...

ΤΑ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΠΟΤΕ ΙΔΡΥΘΗΣΑΝ

Θέλετε νά μάθετε πότε ιδρύθησαν και ὑπὸ, ποίων τὰ πλεῖστα των ἰδρυμάτων και φιλανθρωπικῶν καταστημάτων των Ἀθηνῶν ; Ἰδοὺ σχετικῆς πολῦτιμες και ἀκριβεῖς πληροφορίες.

— Τὸ Δημοτικὸν Νοσοκομεῖον ιδρύθη τὸ ἔτος 1842 τῇ γενναίᾳ συνδρομῇ τοῦ πρῶην βασιλεῖος ; Ὁθωνο ; και διαφόρων φιλανθρώπων ὁμογενῶν.

— Ἐπίσης ἡ Ἀδελφικὴ ἔκτισθη ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τὸ ἔτος 1857

— Τὴν ἰδρυσιν τοῦ Ὀφθαλμιατροῦ ἐνεπνεύσθη πρῶτος ὁ εἰς ὀλοκλήρον τὴν Ἑλλάδα γνωστός διὰ τὴν ἰατρικὴν ἐμπειρίαν του, τὴν εὐσυνειδησίαν και τὴν φιλανθρωπίαν του Βεργάρδος Ροξέρ. Τῇ εἰσγησίᾳ αὐτοῦ ἀνελαβεν ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς τὸ εὐαγγελικόν αὐτὸ καθίδρυμα ἡ πρῶην βασίλισσα Ἀμαλία. Ἡ ζωὴ δὲ κτεζόμενον τὸ 1847, ἀλλὰ μόλις κατὰ τὸ 1854 ἤρχισεν τὰς ἐργασίας του.

— Τὸ Βροσφοκομεῖον ιδρύθη τὸ 1859, ἐπὶ τῆς Δημορχίας τοῦ Γεωργίου Σκούφου.

— Τὴν ἐμπνευσιν τῆς ἰδρύσεως τοῦ Ἀμαλτείου ὀφθαλμοτροφείου συνέλαβεν ἡ ἀειμνητος Μαρία Ὑψηλάντη, ἔκτισθη δὲ αὐτὸ τὸ 1854 και τὸ ἀνέλαβεν ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς ἑ Βασίλισσας Ἀμαλίας. Τὸ φιλανθρωπικόν αὐτὸ ἴδρυμα προήχθη ἐπί τῆς χάρις εἰς τοὺς ἐνεργείας και τὸν ζῆλον τοῦ Κοζάκη Τυπάλδου.

— Τὸ Ὀφθαλμοτροφεῖον Χαζιμκόδδα ιδρύθη τὸ ἔτος 1865 τῇ συνδρομῇ διαφόρων φιλανθρώπων πολιτῶν πρός ἐξάσκειν τῆς ἐπιτείας, ἡ ὁποία ἐλάσσει τὰς Ἀθήνας και τὴν Πειραιά.

— Τέλος ἡ Ἑταιρία των Φίλων τοῦ Λαοῦ ιδρύθη τὸ 1866, πρὸς ὄψιν και πνευματικὴν ἀνάπτυξιν τοῦ λαοῦ.

Ὁ Παλαιός

ΤΑ ΤΥΧΕΡΑ ΤΩΝ ΔΗΜ. ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΜΕΣΑΙΩΝΑ

Ἐπὶ Βυζαντινῆς Ἀυτοκρατορίας οἱ εἰς τὰς ἐπαρχίας, ἀποστελλόμενοι ἐπαρχοὶ ἐλάμβανον ὡς μισθοδοσίαν 20 λίτρας ἀργύρου, 100 νομισματὰ χρυσῆ, 6 πίθους οἴνου, 2 ἡμιόβους, 2 ἵππους, 2 ἐπιστимуοὺς στολῆς (forenses) 1 στολὴν μὴ ἐπίσημον (domestic), 1 λουτήρα 1 μάγειρον και 1 ἡνίοχον. Τὸ περιεργότερον ὄμως εἶνε, ὅτι εἰς τοὺς ἀγάμους ὑπαλλήλους τοὺς ἀποστελλομένους εἰς τὰς ἐπαρχίας ἐδίδετο ἐκτός των ἀνωτέρω και μίε νεαρά και ὄρατα φιλενάδα, γιὰ νά μὴ πλητύνουν μακράν τῆς πρωτεύουσῆς.

Ἀπολυόμενοι τῆς ὑπηρεσίας οἱ ὑπάλληλοι ὄφειλον νά ἐπιστρέψουν τοὺς ἡμίονους, τοὺς ἵππους, τὸν μάγειρον και τὸν ἡνίοχον. Τὰ λοιπὰ δῶρα ἂν μὲν ἔχαιον τὴν εὐνοίαν τοῦ Ἀυτοκράτορος, τα ἐκράτουν, ἂν δὲ όχι, τὰ ἐπέστρεφαν τετραπλασιαζόντες αὐτὰ ! Τέλος οἱ ἐπὶ Καρόλου τοῦ Μεγάλου βασιλεῖοι ἐπίτροποι (Missi regii) ἐλάμβανον τὰς ἐξῆς ἀποδοχάς. 2 χοιρομέρια, 1 χοιρίδιον ἢ 1 ἄρνιον, 4 ὄρνιθας, 20 ἀγά, 9 πίθους οἴνου, 2 μέτρα πνευματῶδους τινός ποτοῦ και 2 μόδια σίτου.

ΣΗΜ. «Μπουέτου». — Τι εὐτυχεῖς θὰ ἦσαν ἀλήθεια οἱ σημερινοὶ δημόσιοι ὑπάλληλοι, οἱ ἀγωνιζόμενοι γιὰ τὴν αὔξησιν τοῦ μισθοῦ των, ἂν ζῶσαν τὴν ὀρεμίαν αὐτῆν ἐποχῆν !..

Ὁ ἄνθρωπος γλυκογελέ, θρημει και πάλιν χαίρει τὸ στήθος του αἰσθήματα αἰώνια δὲν φέρει.

II. Σοῦτδος

Κατάπτυστος ἐθνοστύγη ; ἢ τοῦ τυράννου θεῖ ο ἠρόνος του, ἢ πόλις του, εἰν' ἀπαντ' ἀπευκατὰ.

I. Ρίζος Ραγκαθῆς

Ποιὸς τάχ' ἀπὸ τὸν ἔρωτα 'ο τὸ πᾶν Θεός, εἰν' ἄλλος, πλέον σεμνός και σοβαρὸς και αἰώνια μεγάλος.

A. Χρητόπουλος

Τὸ περρωμένον ὁ Θεὸς ἐχάραξεν ἐκάστου.

A. P. Ραγκαθῆς

Κι' ἂν ἐπλᾶσ' ὁ πλάστης τὸν φύλλον μικρὸν κι' ὁ φύλλος σᾶς πνίγει ἐν ἄδικειται.

Θ. Ὁρφάνιδης

Τ' ΑΝΙΣΤΟΡΗΤΑ

Ἐξεδόθησαν «Τ' Ἀνιστόρητα» τοῦ κ. Μ. Ἀργυροπούλου (Ρήγα—Ραγιά) και πωλεῦνται εἰς ὅλα τα βιβλιοπωλεῖα.